

op Athena
ja / nee
d.d. 09 MAART 2011
cc.

Ministerie van Financiën

AFPI/3141
da...

T.B.V. POLITIEKE VIERHOEK, D.D. 8 MAART 2011, AGENDAPUNT 1

Aan

de Minister
de Staatssecretaris

Retour van Minister/Stas

d.d. 9/3

Reeds cc aan:

Directie Algemene Fiscale
Politiek

Inlichtingen

10.1.d

Datum

7 maart 2011

Notitienummer

AFP/2011/151

Rubriek

Algemene beleidsvraagstukken

Auteur

10.1.d

no...

Paraaf
de Minist

10.1.d

10.1.d

Fiscale agenda (Vierhoek 8/3 van 10:00-10:45)

Paraaf
de Staatssecretaris

Via
de SG

Via
de DGBel

Medeparaaf
AFEP

10.1.d

2x PA, IFZ, DB, DV, Cluster
Uitvoeringsbeleid, Cluster
Fiscaliteit

Bijlagen

1. Agenda politieke vierhoek 8/3
2. Concept-beleidsvisie + oplegger

Aanleiding

Op dinsdag 8 maart a.s. wordt de Fiscale agenda voor de eerste maal besproken in de politieke vierhoek. De Fiscale agenda is het enige inhoudelijke agendapunt. De agenda is bijgevoegd (bijlage 1).

Ter voorbereiding op die bespreking is de beleidsvisie ('Naar een eenvoudiger, meer solide en fraudebestendiger belastingstelsel') en een oplegger verspreid. De discussie in de politieke vierhoek vindt dan ook plaats aan de hand van die twee, in bijlage 2 opgenomen, documenten. Overigens zijn de achterliggende hoofdstukken ambtelijk al wel verspreid tussen de vierhoek departementen.

Voorafgaand aan de politieke vierhoek van 8 maart a.s. heeft op 3 maart jl. een voorbereidende ambtelijke vierhoek plaatsgevonden.

Doel

- Doordat alleen de beleidsvisie is geagendeerd, wordt gepoogd om tijdens deze politieke vierhoek vooralsnog enkel commitment te krijgen voor die algemene visie.
- Tijdens de bilateralen met de ministers Kamp (17/3) en Verhagen (ook 17/3) en de tweede politieke vierhoek (22/3) zullen de inhoudelijke hoofdstukken aan de orde komen.
- De lijn voor die inhoudelijke hoofdstukken is overigens neergelegd in het laatste gedeelte van de beleidsvisie.

Toelichting

Tijdens de ambtelijke vierhoek van 3 maart jl. bleek dat de ambtelijk AZ, EL&I en SZW allen de mening zijn toegedaan dat de inzet in de Fiscale agenda (te)

ambitieuze is en niet altijd concreet genoeg. Wij verwachten dat na uw (stas) algemene introductie van de Fiscale agenda en de beleidsvisie daarin, het grootste deel van de vierhoek over dat aspect zal worden gesproken.

Bij uw algemene introductie van de Fiscale agenda geven wij u in ieder geval de navolgende punten in overweging:

Algemene introductie FA

- De Fiscale agenda (FA) vindt zijn oorsprong deels in haakjes in het RA/GA.
- Het gaat om loonsomheffing, grondslagverbreding Vpb en tariefsverlaging Vpb, geïntegreerde ondernemersfaciliteit, vitaliteitsregeling, geefwet, AL reductie en taakstelling Belastingdienst.
- Voor ander deel is de FA terug te voeren op toezeggingen tijdens EK en TK behandeling van het BP 2011.
- Ten slotte heeft het parlement mij (stas) gevraagd te komen met een visie op het fiscale stelsel.
- Vanwege het voorgaande heb ik het parlement een Fiscale agenda toegezegd.
- Deze FA is geen blauwdruk voor een nieuwe belastingherziening met enkel concrete maatregelen
- De FA beoogt een aanzet te geven voor een discussie over de toekomstbestendigheid van het Nederlandse belastingstelsel.
- Ik (stas) wil ook nadrukkelijk luisteren naar de gevoelens in de Kamer daarover.
- De FA kent drie uitgangspunten: eenvoud, soliditeit (binnen bandbreedtes voorzienbare belastingopbrengsten) en fraudebestendigheid.
- Een fiscaal stelsel dat is gestoeld op deze drie uitgangspunten bevordert langs generieke lijnen activerend, participierend en ondernemend gedrag. Dit in lijn met de sfeer die het RA uitademt.
- Het instrumentalisme in het fiscale stelsel is te ver doorgeschoten, waardoor het toch al omvangrijke stelsel van rijksbelastingen erg complex en - op punten - fraudegevoelig is geworden.
- Minder instrumentalisme zorgt ervoor dat het maken van keuzes weer terugkomt bij de belastingplichtige zelf. De overheid probeert immers minder vaak gedrag te ont- of bemoedigen.
- Dit past in het streven naar een kleinere overheid.
- De Fiscale agenda bestaat uit een beleidsvisie en zes inhoudelijke hoofdstukken.
- De beleidsvisie is opgebouwd aan de hand van de drie uitgangspunten en schetst een beeld van een belastingstelsel zoals dat er – indachtig het RA/GA – volgens dit kabinet uit zou moeten zien. Het gaat dan om:
 - 1) een verdergaande verschuiving van directe naar indirecte belastingen;
 - 2) inzetten op grondslagverbreding en tariefsverlaging in de directe belastingensfeer;
 - 3) deformaliseren van verkeer tussen Belastingdienst en belastingplichtigen en,
 - 4) maximaal inzetten op digitale communicatie tussen Belastingdienst en belastingplichtigen.
- In de beleidsvisie wordt duidelijk aangegeven dat het ideale fiscale stelsel niet in een kabinetsperiode kan worden bereikt.
- Desalniettemin hecht u (stas) er aan in de FA een lange termijn visie te schetsen. Ook als die lange termijn visie een aanzienlijk deel van de FA in beslag neemt.

- Immers, in de politiek draait het niet alleen om het nemen van beslissingen (daadkracht) maar ook om het helder kunnen verwoorden waarom een bepaalde beslissing noodzakelijk is (visie).
- Aan de hand van die lange termijn visie wilt u (stas) de discussie met de Kamer aangaan en kunt u tevens duidelijk maken dat u uw beleidsvoornemens in de toekomst aan die lange termijn visie zal toetsten.
- Die lange termijn visie is ook van belang voor de concrete maatregelen in de FA waarvoor u of wel de temperatuur van het water wil voelen (o.a. uniformering BTW tarief, winstbox) of wel op korte termijn wettelijke maatregelen wilt nemen (o.a. Vpb maatregelen).
- Deze concrete maatregelen zijn nader uitgewerkt in de hoofdstukken 3 tot en met 8 van de FA en dienen – uiteraard – te passen in die lange termijn visie.
- Dat zijn de hoofdstukken 'Belastingmix', 'Vpb', 'IB-ondernemers', 'Loonsomheffing', 'Verkeer tussen belastingplichtigen en Belastingdienst' alsmede 'Overig' (waaronder de vitaliteitsregeling).
- Over deze vijf hoofdstukken wordt tijdens de bilateralen met de ministers Kamp en Verhagen op 17 maart a.s. alsmede de politieke vierhoek van 22 maart a.s. verder (inhoudelijk) gesproken.
- De behandeling van de totale FA in de MR is voorzien voor 25 maart a.s., zodat de FA voor 1 april a.s. kan worden verzonden.

buiten verzoek

buiten verzoek

Secretariaat Ministerraad
Ministerie van Algemene Zaken

> Retouradres Postbus 20001 2500 EA Den Haag

De leden van de Politieke Vierhoek
De Staatssecretaris van Financiën

Plv. Secretaris-Generaal

Binnenhof 19
2513 AA Den Haag
Postbus 20001
2500 EA Den Haag
www.minaz.nl

Contactpersoon

10.1.d

Datum 4 maart 2011
Betreft Politieke Vierhoek

Dinsdag 8 maart 2011 vindt er van 10.00 tot 10.45 uur een Politieke Vierhoek plaats in de Blauwe Zaal van het Ministerie van Algemene Zaken.

Op de agenda staan de volgende onderwerpen:

1. Eerste ronde fiscale agenda (brief van de Staatssecretaris van Financiën)
2. Rondvraag

Elke bewindspersoon mag zich laten vergezellen door één ambtenaar.

De secretaris,

10.1.d

Aan
De leden van de Vierhoek

Van
De staatssecretaris van Financiën

Directie Algemene Fiscale
Politiek

Inlichtingen

10.1.d

Datum
4 maart 2011

memo

Fiscale agenda

Aanleiding

Aan de Tweede en Eerste Kamer is toegezegd dat voor het einde van het eerste kwartaal de wensen van het kabinet m.b.t. het belastingstelsel in een Fiscale agenda worden toegelicht. De Fiscale agenda bestaat uit een inleidend hoofdstuk, waarin de algemene beleidsvisie van het kabinet m.b.t. het belastingstelsel wordt geformuleerd en een korte samenvatting van de in de Fiscale agenda opgenomen concrete plannen, en een zestal inhoudelijke hoofdstukken, waar op onderwerpniveau wordt toegelicht wat de concrete plannen van het kabinet zijn.

Dit zijn de volgende onderwerpen:

- Belastingmix
- Vennootschapsbelasting
- IB-ondernemers
- Loonsomheffing
- Verkeer tussen belastingplichtigen en Belastingdienst
- Overige onderwerpen RA en toezeggingen bij het Belastingplan

Voor deze vierhoek is alleen het inleidende hoofdstuk geagendeerd. Doel is een eerste gedachteswisseling over de in het inleidende hoofdstuk vervatte algemene beleidsvisie. Er wordt in deze visie ingezet op vereenvoudiging, soliditeit en fraudebestendigheid. In de gedachteswisseling zouden de volgende vragen centraal kunnen staan:

- Is men het eens met de uitgangspunten vereenvoudiging, soliditeit en fraudebestendigheid?
- Is men het eens met de hoofdboodschappen van de agenda:
 - een groter aandeel indirecte belastingen in de belastingmix
 - inzetten op grondslagverbreding en tariefverlaging
 - deformaliseren van verkeer met belastingplichtige en maximaal inzetten op digitale mogelijkheden
- Is men het eens met het enerzijds presenteren van een lange termijn visie en anderzijds een aantal concrete voornemens
- Worden er nog onderwerpen gemist?

Proces

De komende week worden de inhoudelijke hoofdstukken ambtelijk besproken. Vervolgens zijn de volgende afspraken gepland:

- 17 maart: bilateraal tussen Weekers en Kamp en Weekers en Verhagen
- 22 maart: behandeling in Vierhoek van complete Fiscale agenda
- 25 maart: MR-behandeling Fiscale agenda

- 28/29 maart: versturen aan de Kamer

Beslispunten

Stemt de Vierhoek in:

- met de lijn van de algemene beleidsvisie?
- het verder uitwerken van de Fiscale agenda in overleg met de ministers van SZW en EL&I, waarna de Fiscale agenda in zijn geheel opnieuw wordt geagendeerd op 22 maart?

Hoofdstuk 1. Samenvatting PM

Hoofdstuk 2. Naar een eenvoudiger, meer solide en fraudebestendig belastingstelsel

2.0. Inleiding

In een snel veranderende wereld hangt werk en welvaart meer dan ooit af van de concurrentiekracht van Nederland. Nederland heeft een goede uitgangspositie. Met internationale concerns, een gunstige ligging en vestigingsklimaat en een goed opgeleide beroepsbevolking. Het kabinet wil deze goede positie van Nederland verzekeren, uitbreiden en versterken. Met een actiever Nederland verbetert de concurrentiekracht. Burgers en bedrijven moeten worden uitgedaagd om het beste uit zichzelf te halen. Werken en ondernemen moet daarvoor lonender worden. Daarbij past een slanke overheid. Een overheid die zich vooral beperkt tot het zo goed mogelijk uitvoeren van de essentiële overheidstaken. Met een slanke overheid verdwijnt bureaucratie en komt het huishoudboekje in balans.

In deze Fiscale agenda worden de uitgangspunten van het kabinet doorvertaald naar het Nederlandse belastingstelsel. Met het huidige belastingstelsel is namelijk te veel het handje van de burger vastgehouden. Het kabinet wil af van de idee dat het fiscale instrument de oplossing is voor alles. Door het belastingstelsel juist 'lean en mean' te houden, krijgen burgers en bedrijven maximaal de ruimte om zichzelf te ontplooiën. En daarmee de Nederlandse economie sterk te maken.

Het belangrijkste doel van belastingheffing is het financieren van overheidsuitgaven. Dat was zo en dat blijft zo. Door alle nagestreefde nevendoelen, zoals herverdelen, stimuleren van gewenste ontwikkelingen, ontmoedigen van ongewenst gedrag en vergroening, kan een andere indruk zijn ontstaan. Deze nevendoelen zijn op zichzelf nastrevenswaardig. Het opeenstapelen van steeds weer nieuwe belastingsoorten, uitzonderingen en aftrekposten heeft echter tot een stelsel geleid dat nog door weinig mensen volledig wordt begrepen. Het vereist bovendien een uitvoeringsapparaat dat de capaciteit heeft om dat allemaal uit te voeren. En het geeft mogelijkheden voor fraude. Dit kabinet vraagt zich daarom af of het instrumentalisme in het belastingstelsel niet te ver is doorgeschoten.

Het kabinet wil een eenvoudig, meer solide en fraudebestendig belastingstelsel. Een belastingstelsel dat begrijpelijk is. Dat de administratieve lasten voor burgers en bedrijven en de uitvoeringskosten voor de Belastingdienst beperkt houdt. Een belastingstelsel dat een solide belastingopbrengst oplevert, zonder willekeurige schommelingen. Een eerlijk belastingstelsel waarbij uitholling van de belastinggrondslag effectief kan worden bestreden. Zodat ieder zijn deel betaalt. Een eenvoudig, solide en fraudebestendig belastingstelsel zal de concurrentiekracht van Nederland verbeteren.

De Fiscale agenda bevat geen blauwdruk van een nieuw belastingstelsel. Dat is ook niet nodig. Want ondanks de hiervoor genoemde nadelen zijn er ook veel goede kanten aan het huidige stelsel. Geen sloop en nieuwbouw dus, maar renovatie. Het belastingstelsel kan op onderdelen worden verbeterd met het oog op recente en verwachte ontwikkelingen. Voor bepaalde onderwerpen worden in deze agenda concrete voorstellen gedaan. Voor andere onderwerpen worden varianten geschetst of wordt voorgesteld deze nader te gaan onderzoeken.

Aan de hand van de Fiscale agenda wil het kabinet met het parlement van gedachten wisselen over de toekomst van het Nederlandse belastingstelsel.

2.1. Eenvoud

Het huidige belastingstelsel is ingewikkeld: veel wetten en uitvoeringsregels. Zo is de pocket belastingwetten steeds dikker geworden. Telde de pocket in 2000 1138 pagina's, in 2011 is de omvang toegenomen tot 1796 pagina's. Door het ingewikkelde stelsel kunnen veel burgers en

bedrijven zelf niet meer hun aangifte doen maar moeten daarbij worden geholpen¹. Ingewikkeldheid leidt ook tot hoge administratieve lasten. De administratieve lasten in verband met belasting- en premieheffing² van bedrijven bedragen circa € PM mld³. Dit is PM% van de administratieve lasten bij de Rijksoverheid voor bedrijven. Belastingheffing gaat onvermijdelijk gepaard met administratieve lasten. Het kabinet vindt echter dat de administratieve lasten substantieel omlaag moeten gaan, in 2012 ten opzichte van 2010 met 10% en na 2012 een jaarlijkse reductie van 5%. Ook voor burgers moet belastingheffing gemakkelijker en begrijpelijker worden.

Werkgevers zijn gedwongen om bij de berekening van de af te dragen loon- en premieheffing rekening houden met allerlei individuele kenmerken van hun werknemers. Ook moeten zij per werknemer berekeningen uitvoeren omdat er een maximum premieloon geldt of een franchise. Dit levert bijbehorende administratieve lasten op. De vraag is in hoeverre deze diensten van werkgevers in deze vorm nodig moeten blijven. Als dit soort individuele berekeningen op het niveau van de werknemer niet meer hoeft plaats te vinden, bijvoorbeeld door de invoering van een loonsomheffing, wordt er voor de werkgever een flinke administratieve lastenverlichting bereikt.

Eén van de redenen achter de toegenomen complexiteit van het belastingstelsel is fiscaal instrumentalisme. Ofwel belastingmaatregelen gericht op nevendoeleinden. Steeds vaker zijn fiscale instrumenten ingezet om bepaald gedrag te stimuleren of om problemen van een specifieke groep belastingplichtigen op te lossen. Het gevolg is een complex belastingstelsel. Zo leveren fiscale instrumenten de meeste inhoudelijke vragen van burgers aan de BelastingTelefoon op⁴. De Afdeling advisering van de Raad van State heeft zich dan ook kritisch uitgelaten over fiscaal instrumentalisme⁵. Het kabinet is het met de Afdeling eens dat er terughoudend moet worden omgegaan met de inzet van fiscale instrumenten. Bij fiscale instrumenten is vaak sprake van een deadweight loss. Dat wil zeggen dat belastingplichtigen een voordeel krijgen voor gedrag dat ze toch al van plan waren. Ook heeft de wildgroei aan fiscale instrumenten tot gevolg dat mensen het gevoel krijgen "in de verkeerde rij voor de kassa te staan". Veel belastingplichtigen weten niet op welke faciliteiten zij recht hebben. Een deel van de mensen vergeet daardoor een beroep te doen op de faciliteit. Anderen begrijpen niet waarom een belastingaanslag lager uitvalt.

Een 62-jarige belastingplichtige krijgt zijn voorlopige aanslag inkomstenbelasting 2011. Deze aanslag is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren. Hij begrijpt niet waarom. Tot een bevriende fiscalist naar zijn aanslag kijkt, en ziet dat de aanslag is verminderd met de doorwerkbonus.

Als mensen niet weten of ze recht hebben op een fiscale faciliteit, kan worden getwijfeld aan de effectiviteit van die faciliteit. Hetzelfde geldt als sprake is van een aanzienlijke deadweight loss. De inzet van fiscale faciliteiten moet daarom goed worden afgewogen. Want anders gaat dit ten koste van de schatkist, en – dus ook – van de belastingbetaler. Bestaande belastingvoordelen moeten daarom tegen het licht worden gehouden.

Voor ondernemers in de inkomstenbelasting is er in de loop der tijd een veelheid aan faciliteiten ontstaan, die bovendien ieder hun eigen voorwaarden hebben. Voorbeelden van ondernemersfaciliteiten zijn de zelfstandigenaftrek, de aftrek voor speur- en ontwikkelingswerk, de meewerkaftrek, de startersaftrek bij arbeidsongeschiktheid, de fiscale oudedagsreserve, de willekeurige afschrijving voor milieubedrijfsmiddelen respectievelijk andere bedrijfsmiddelen, de kleinschaligheidsinvesteringsaftrek, de milieu-investeringsaftrek, de energie-investeringsaftrek en de MKB-winstvrijstelling. Deze faciliteiten zijn ieder met hun eigen redenen ingevoerd. Het is de vraag of ondernemers zelf wel weten in hoeverre ze recht hebben op al deze faciliteiten. Daarnaast blijken sommige regelingen met name kleine marginale ondernemers te subsidiëren en doorgroei te belemmeren. Dit maakt een nadere bezinning op de ondernemersfaciliteiten wenselijk.

¹ Volgens het rapport van de Studietoelichting belastingstelsel is maar liefst 60% van de burgers niet in staat om zelf de aangifte inkomstenbelasting te doen en besteed 90% van de bedrijven zijn belastingzaken uit, Kamerstukken II 2009/10, 32 140, nr. 4, p. 54.

² Onder premieheffing wordt hierbij verstaan de premie voor de volksverzekeringen, premies werknemersverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

³ Zie rapport Studietoelichting belastingstelsel, Kamerstukken II 2009/10, nr. 4, p. 56.

⁴ Zie rapport Studietoelichting belastingstelsel, Kamerstukken II 2009/10, 32 140, nr. 4, p. 54. De meeste vragen van burgers aan de BelastingTelefoon zien onder meer op heffingskortingen en buitengewone uitgaven.

⁵ Kamerstukken II 2010/11, 32 505, nr. 4.

Een andere reden voor de toename van de complexiteit van het belastingstelsel is de hoeveelheid belastingen. In het kader van de inzet van belastingheffing voor nevendoeleinden zijn er ook steeds meer nieuwe belastingen ontstaan. Nederland kent ondertussen 22 soorten belastingen.

Uit een rapport van de OESO blijkt dat Nederland van alle 43 onderzochte landen het enige land is dat alle door de OESO genoemde negen hoofdvormen van heffingen heeft, die ook nog eens door de landelijke belastingdienst worden uitgevoerd⁶. Op dit moment bestaan er 22 rijksbelastingen in Nederland. Namelijk de inkomstenbelasting, loonbelasting, vennootschapsbelasting, dividendbelasting, kansspelbelasting, erf- en schenkbelasting, invoerrechten, BTW, overdrachtsbelasting, assurantiebelaasting, motorrijtuigenbelasting, belasting van personenauto's en motorrijwielen, belasting zware motorrijtuigen (het Eurovignet), accijnzen op minerale oliën, alcohol en tabak, verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken, verbruiksbelasting van pruim- en snuiftabak, energiebelasting, kolenbelasting, grondwaterbelasting, belasting op leidingwater, afvalstoffenbelasting en verpakkingenbelasting. Van de 22 rijksbelastingen zijn er in de periode vanaf 1995 tot heden zeven geïntroduceerd. Al deze rijksbelastingen hebben vergroening als nevendoeleinstelling. Het betreft dan ook de rijksbelastingen die zijn opgenomen in de Wet belastingen op milieugrondslag (energiebelasting, kolenbelasting, grondwaterbelasting, belasting op leidingwater, afvalstoffenbelasting en verpakkingenbelasting) en het Eurovignet (een belasting op het gebruik van snelwegen door vrachtwagens zwaarder dan 12 ton). In de genoemde periode zijn er vier rijksbelastingen verdwenen, namelijk de vermogensbelasting, de kapitaalsbelasting, de uraniumbelasting en de vliegbelasting.

Het kabinet wil een kleinere overheid. Het ophalen van het belastinggeld moet minder geld gaan kosten. Op grond van lopende en nieuwe taakstellingen wordt tot 2015 € 395 mln. op het budget van de Belastingdienst bezuinigd. Dit kan gedeeltelijk door verbetering van de efficiency en versobering in de bedrijfsvoering. Idealiter wordt dit echter bereikt door andere, simpelere wetgeving. Alle wetgeving moet immers worden uitgevoerd en gehandhaafd. Tegelijkertijd wil het kabinet het niveau van de dienstverlening en handhaving intact laten en waar mogelijk verbeteren. Dit vergt dus een maximale inzet op vereenvoudiging van het belastingstelsel. Want alleen dan gaat de capaciteit van de Belastingdienst niet ten koste van de dienstverlening en kan de Belastingdienst zich optimaal inzetten op zijn kerntaak, de heffing van belastingen.

Gelet op het voorgaande staat vereenvoudiging van de belastingwetgeving hoog op de agenda bij het kabinet. Het kabinet wil naar een belastingstelsel dat begrijpelijk en consistent is. Een goed evenwicht biedt tussen efficiency en rechtvaardigheid. Dat minder administratieve lasten en uitvoeringskosten oplevert en bestendig is, dus niet om de haverklap wordt aangepast. Een belastingstelsel waarbij kleine en minder effectieve belastingsoorten verdwijnen. En met alleen doelmatige en effectieve fiscale instrumenten. Het geld dat aan ondoelmatige, bewerkelijke grondslagversmalleren wordt besteed, kan beter worden uitgegeven aan tariefverlagingen. Daarvan profiteren alle belastingplichtigen maximaal en verbetert het Nederlandse vestigingsklimaat.

Het kabinet streeft naar vereenvoudigingen waarvan zowel burgers/bedrijven als de Belastingdienst profiteren. Deze vereenvoudigingen vergen een afweging van de doeltreffendheid van belastingmaatregelen. Staat de uitvoeringslast wel in verhouding tot de oorspronkelijke bedoeling van de maatregel? Daar waar belastingmaatregelen buitenproportioneel duur zijn, is een heroverweging op zijn plaats. Daarnaast wil het kabinet optimaal gebruikmaken van de digitale mogelijkheden om het voor burgers en bedrijven makkelijker te maken.

Er zijn al veel vereenvoudigingsoperaties geweest. Bijvoorbeeld de Oortwetgeving, de Wet inkomstenbelasting 2001, de Fiscale vereenvoudigingswet 2010 en het wetsvoorstel Uniformering loonbegrip dat momenteel in de Tweede Kamer ligt. Daar tegenover staan vele wetswijzigingen die de behaalde vereenvoudigingswinst op andere punten weer (deels) teniet hebben gedaan. Zoals de invoering van de verpakkingenbelasting, een belasting met een relatief kleine opbrengst en relatief hoge administratieve lasten en uitvoeringskosten. Het is daarom tijd voor een nieuwe stap naar een structurele vereenvoudiging van het belastingstelsel.

2.2. Soliditeit

⁶ Rapport van de OESO "Tax administration in OECD and Selected Non-OECD Countries: Comparative Information Series (2008)". De in dit rapport beschreven hoofdvormen van belastingheffing zijn: inkomstenbelasting, winstbelasting, btw, accijnzen, overdrachtsbelasting, schenk- en successierechten, heffing van vermogen, heffingen op auto's en sociale premies.

De overheid moet kunnen vertrouwen op een solide belastingopbrengst. Ook moet de overheid binnen bepaalde marges kunnen voorspellen hoe de inkomsten in haar huishoudboekje eruit zien. Dit zorgt voor gezonde overheidsfinanciën en een stabiel overheidsbeleid. De situatie in bijvoorbeeld Griekenland maakt het belang daarvan zichtbaar. Zoals uit het rapport van de Studiecommissie belastingstelsel blijkt, is vooral de BTW een zeer solide belastingsoort, met de loonheffingen als goede tweede. Deze heffingen hebben een aandeel van bijna 80% in de totale belastingopbrengst.⁷ Het Nederlandse belastingstelsel is dus al behoorlijk solide. Toch zijn er nog verbeteringen mogelijk. Zo wordt het belastingstelsel robuuster door brede grondslagen en lage tarieven.

Een voorbeeld van het meer solide maken van de belastingopbrengst is de invoering van de forfaitaire rendementsheffing in box 3. Volgens het systeem van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 werden de "vruchten" van het vermogen (progressief) belast en niet de waardeinstijgingen van de vermogensbestanddelen (de bronnen). Dit leidde in toenemende mate tot financiële producten waarbij voordelen uit vermogen zoveel mogelijk werden genoten in de vorm van onbelaste vermogenswinst. De invoering van de forfaitaire rendementsheffing van 30% van 4% van – kortgezegd – het nettovermogen zette een streep door deze uitholling/versmalling van de grondslag. Daarmee werd de soliditeit van de inkomstenbelasting vergroot.

Een andere verbetering is een toename van de BTW in de belastingmix, in combinatie met een verlaging van de tarieven van de inkomstenbelasting. Deze verschuiving naar belastingheffing op consumptie maakt werken en ondernemen lonender. Dit past bij het beleid de belastingen zo min mogelijk verstorend te laten zijn voor de economie. Hierdoor verbetert bovendien de houdbaarheid van de overheidsuitgaven.

De vennootschapsbelasting is veel minder solide dan de BTW en de loonheffingen. Eén van de oorzaken is dat bedrijven door de allocatie van vorderingen en schulden de vennootschapsbelastingdruk kunnen verminderen. Dit holt de grondslag uit. De soliditeit van de vennootschapsbelasting kan dus worden vergroot door onevenwichtigheden aan te pakken waardoor de grondslag breder wordt. Het nominaal belastingtarief kan daarmee omlaag waardoor het Nederlandse vestigingsklimaat beter wordt en winstgevend ondernemen aantrekkelijk.

Fiscaal instrumentalisme kan ook leiden tot een minder solide belastingstelsel. Met fiscale instrumenten wordt immers beoogd bepaald gedrag te stimuleren. Als deze instrumenten echter zeer succesvol blijken te zijn, kan de belastingopbrengst teruglopen. Ook dit is een reden om terughoudend te zijn met de inzet van fiscale instrumenten.

In 1997 is een pc-privéregeling in het leven geroepen om ontwikkelingen als de elektronische snelweg en het telewerken te stimuleren. De werkgever kon onder bepaalde voorwaarden onbelast een pc aan de werknemer verstrekken. In 2004 had 80% van de huishoudens een computer en werd een computer beschouwd als een "normaal" bezit. Het doel van de regeling was daarmee bereikt. Doorgaan met de pc-privéregeling zou een grote "deadweight loss" betekenen. De regeling leverde op vlak voor de afschaffing een budgettaire derving op van ruim € 200 mln. per jaar. Daarom is de regeling in 2004 afgeschaft en vervangen door een regeling waarbij het zakelijk gebruik voorop staat.

Soliditeit betekent overigens niet dat de belastinginkomsten onveranderlijk moeten zijn. Dit is ook betoogd in het rapport van de Studiecommissie belastingstelsel⁸. De meeste belastingontvangsten ademen mee met de conjunctuur en vormen daardoor een automatische stabilisator. Dit betekent dat bij een economische crisis bij gelijkblijvende uitgaven weliswaar het EMU-saldo verslechtert maar de economie wordt gestabiliseerd doordat er minder belasting hoeft te worden betaald. Bij een opgaande conjunctuur verbetert het EMU-saldo bij gelijkblijvende uitgaven. De economie wordt als ware afgeremd zodat overhitting wordt tegengegaan. Anderzijds is het onwenselijk als de belastingopbrengst zo sterk schommelt dat ze geheel onvoorspelbaar worden. In dat geval kan de onvoorspelbaarheid leiden tot noodzakelijke maatregelen uit hoofde van het Groei- en stabiliteitspact. Inkomsten worden onvoorspelbaar als deze gepaard gaan met schommelingen die

⁷ Bij dit percentage zijn de inkomsten uit de premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen meegeteld.

⁸ Kamerstukken II 2009/10, 32 140, nr. 4, p. 14, 15, 27 en 28.

geen enkele relatie hebben met de conjuncturele ontwikkeling. Deze onvoorspelbaarheid is beleidsmatig zeer onwenselijk vanwege de risico's voor de begroting.

2.3. Fraudebestendigheid

Bij belastingfraude wordt de fiscale wetgeving niet nageleefd met als resultaat minder of niet betalen van belasting. Belastingfraude holt het maatschappelijke draagvlak voor belastingheffing uit. En het schaadt de schatkist en daarmee andere belastingbetalers. Het kabinet wil een belastingstelsel dat eerlijk uitwerkt. Ieder moet zijn deel betalen. Het kabinet wil belastingfraude dan ook krachtig bestrijden.

Belastingfraude is lastig zichtbaar en vraagt om een actieve opsporing. De afgelopen jaren zijn diverse maatregelen ter bestrijding van belastingfraude aangescherpt en verder ontwikkeld. Voorbeelden van in de afgelopen jaren getroffen maatregelen in verband met het bestrijden van fraude zijn de tijdelijke inkeerregeling voor zwart geld, de verhoging van de vergrijpboete naar 300% en het uitwisselen van fiscaal relevante informatie in internationaal verband. Deze aanpak van belastingfraude is succesvol gebleken. Zo is in 2009, het laatste jaar waarin boetevrij inkeren mogelijk was, voor ruim € 2 mld. aan buitenlands vermogen ingekeerd.

Maar we zijn er niet. Fraude zal altijd blijven bestaan en bestrijding vergen. Een groot punt van zorg is dat er steeds meer systematisch misbruik wordt gemaakt van de dienstverlening in het huidige belasting- en toeslagensysteem. Er kan zelfs worden afgevraagd of de dienstverlening niet te ver is doorgeslagen. Zo wordt er ten onrechte een beroep gedaan op een voorschot op toeslagen of voorlopige teruggaven. Als dit wordt ontdekt, is terugvordering vaak erg moeilijk.

Een voorbeeld van dergelijke fraude is een 'adviseur' (bereikbaar met een 06-nummer) die voor belastingplichtigen voorlopige teruggaven invult met gefingeerde gegevens. Hij spreekt met hen af dat hij 'alles zal regelen'. De teruggaaf wordt gestort op rekening van de adviseur. Hij stort daarna – meestal na aftrek van een forse commissie – het resterende bedrag op de rekening van de belastingplichtigen. Het kan om teruggaven van een paar duizend euro gaan. De Belastingdienst vordert het volledige bedrag terug bij degene namens wie de aanvraag is ingediend. Deze belastingplichtige blijkt vaak moeilijk in staat om dit bedrag te betalen. De adviseur is echter met de noorderzon vertrokken.

Het kabinet vindt dat deze brutale fraude hard moet worden aangepakt. Het kan niet zo zijn dat mensen de Belastingdienst doelbewust gebruiken om bijvoorbeeld onrechtmatig een toeslag of voorlopige teruggaaf te claimen. Het kabinet wil dan ook maatregelen treffen om deze fraude te bestrijden. Daarbij moet vooral worden gedacht aan maatregelen aan de "voorkant" om te voorkomen dat de fraude zich überhaupt voordoet. Fraudegevoelige regelingen worden daarom aangepast.

2.4. Mogelijkheden voor een eenvoudiger, meer solide en fraudebestendig belastingstelsel

Het toekomstbeeld van een eenvoudiger en meer solide en fraudebestendig belastingstelsel is een belastingstelsel met brede grondslagen en lagere tarieven. Een belastingstelsel met minder fiscale instrumenten en belastingsoorten en met een uniform BTW-tarief. Waarbij werken en ondernemen extra wordt beloond door lagere tarieven in de inkomstenbelasting, zodat burgers en bedrijven worden gestimuleerd om optimaal te presteren. Met een loonsomheffing die de werkgevers voor een groot deel ontheft van hun diensten om bij de loonheffingen rekening te houden met tal van individuele omstandigheden van de werknemer. En met een persoonlijke internetpagina voor burgers waarin alle belastingaangelegenheden en toeslagen eenvoudig en zonder formele procedures kunnen worden afgewikkeld en zij hun actuele situatie steeds kunnen inzien.

Het kabinet beseft dat het realiseren van deze toekomstvisie een langere termijn beslaat dan één kabinetsperiode. Burgers, bedrijven en de Belastingdienst hebben tijd nodig voor deze wijzigingen. Verder dienen de effecten voor de koopkracht van burgers en de lasten van bedrijven binnen redelijke marges te blijven. In het verleden waren er bij belangrijke belastingwijzigingen vaak middelen aanwezig ter voorkoming of beperking van eventuele ongewenste inkomens- en lasteneffecten. De huidige economische situatie biedt echter geen ruimte voor extra lastenverlichting.

In deze kabinetsperiode kunnen wel belangrijke (tussen)stappen worden gezet en verkenningen worden uitgevoerd. Ook deze stappen zullen niet altijd gemakkelijk zijn. Zo betekent vereenvoudiging een vergroving van het belastingstelsel, waarbij minder rekening kan worden gehouden met specifieke situaties of minder gestuurd kan worden op specifiek gedrag. Het vraagt als ware om meer eigen verantwoordelijkheid van het individu. Zowel vereenvoudigingsmaatregelen als maatregelen ter vergroting van de soliditeit van het belastingstelsel zullen koopkrachteffecten hebben. Dit zijn consequenties die niet bij voorbaat uit de weg moeten worden gegaan. Er moet een gedegen, integrale, afweging plaatsvinden tussen het belang van een beter belastingstelsel enerzijds en de (herverdelings)effecten anderzijds. Het komt aan op het vinden van de juiste balans.

Voor de mogelijke stappen in deze kabinetsperiode is gekeken naar een palet van maatregelen. Hierbij is onder meer geput uit het rapport van de Studiecommissie belastingstelsel en de suggesties van de Kamer tijdens de behandeling van het Belastingplan 2011. Hieruit zijn een vijftal hoofdonderwerpen voor de Fiscale agenda voortgevloeid. Dit zijn de belastingmix, loonsomheffing, vennootschapsbelasting, winstbox en het verkeer tussen Belastingdienst en belastingplichtige.

De **belastingmix** kan worden verbeterd. Het BTW-stelsel zal eenvoudiger worden door een uniformering van het BTW-tarief. Nu kunnen discussies ontstaan over de vraag of het verlaagde tarief van toepassing is. Dit leidt tot administratieve lasten. Een uniformering van het BTW-tarief komt ook de soliditeit van de belastingopbrengst ten goede. Met een uniform tarief van 19% krijgt de BTW een groter aandeel in de belastingmix. De budgettaire opbrengst kan worden gebruikt voor een verlaging van de tarieven van de inkomstenbelasting. Een tariefstructuur in de inkomstenbelasting van 30/40/50% komt dan binnen de mogelijkheden. Werken en ondernemen wordt lonender. De extra BTW-opbrengst kan ook worden ingezet voor het afschaffen van kleine belastingen. Hierdoor zouden vijf belastingen kunnen worden afgeschaft. Het aantal belastingen wordt dan verlaagd van 22 naar 17 met als resultaat een minder complex belastingstelsel. Met betrekking tot het verbeteren van de belastingmix is ook de vergroening van het belastingstelsel een aandachtspunt. Vergroening is effectief gebleken. Internationaal gezien loopt Nederland echter met betrekking tot vergroening tegen grenzen aan. Verder vergroenen, zonder dat hierover bijvoorbeeld in EU-verband afspraken worden gemaakt, lijkt op dit moment dan ook niet doeltreffend en levert risico's op voor de schatkist. Wel kan er worden gedacht aan het afschaffen van de rode dieselregeling. Hierdoor wordt fraude verminderd en is extra geld beschikbaar voor het verminderen van het aantal belastingen of het verbeteren van het ondernemerschap.

De grondslag voor de **vennootschapsbelasting** staat onder druk. Internationale concerns kunnen door de allocatie van vorderingen en schulden de effectieve belastingdruk in Nederland verminderen. Dit leidt tot onevenwichtigheden ten opzichte van bedrijven die geen gebruik kunnen maken van deze constructies. En die wel over een "normale" grondslag vennootschapsbelasting betalen. Tegelijkertijd moeten internationale concerns zich staande houden ten opzichte van in andere landen gevestigde concerns. Over dit soort constructies is al een jarenlange discussie gaande. Het kabinet wil deze discussie afsluiten door drie onevenwichtigheden aan te pakken. Namelijk door de aanpak van overnameholdings, de introductie van een objectvrijstelling voor vaste inrichtingsresultaten en een beperking van de deelnemingsrenteaftrek. Met de aanpassing op deze punten wordt de grondslag verbreed. Daarmee wordt de vennootschapsbelasting meer solide. Er wordt rust gecreëerd door deze langlopende discussie af te sluiten. De opbrengst van de grondslagverbreding wil het kabinet binnen de vennootschapsbelasting terugsluizen. Hiermee kan het tarief worden verlaagd naar 22%. Door een lager tarief worden ondernemingen geprikkeld om extra te investeren en meer winst te behalen. De rust op en duidelijkheid op het vennootschapsbelastingdossier en het lagere tarief zijn goed voor het vestigingsklimaat en stimuleert het ondernemerschap. Nederland zal aantrekkelijk blijven voor de shortlists van buitenlandse investeerders.

De huidige ondernemersfaciliteiten in de inkomstenbelasting bevorderen doorgroei te weinig. Dit komt met name door de vormgeving van de zelfstandigenaftrek. Deze is zeer hoog bij lage winst en wordt lager bij hogere winsten. Dit levert situaties op met een erg hoge marginale belastingdruk als de winst toeneemt. Daarnaast ontvangt de ondernemer in die gevallen ook minder

inkomensafhankelijke toeslagen. Hierdoor houdt de ondernemer weinig over van de extra winst. Doorgroei is van groot belang voor de Nederlandse economie en het creëren van extra werkgelegenheid (ondernemers worden werkgevers). Als oplossing is er gekeken naar een **winstbox** waarbij ondernemersfaciliteiten opgaan in een laag tarief (geïntegreerde ondernemersfaciliteit). Faciliteiten worden "gesnoeid" om de ondernemer te laten groeien. Een winstbox maakt de ondernemersfaciliteiten doelmatiger, eenvoudiger en transparanter. Voor ondernemers wordt duidelijker wat onderaan de streep overblijft. Ondernemers worden gestimuleerd het beste uit zichzelf te halen. Afhankelijk van de vormgeving kan een winstbox tot een vermindering van administratieve lasten en uitvoeringskosten leiden.

In het Regeerakkoord is de aanpak van een **loonsomheffing** aangekondigd. Deze kan een belangrijke bijdrage leveren aan een vereenvoudiging van de loonheffingen. Op dit moment berekent de werkgever de verschuldigde loonheffingen per werknemer. Bij een loonsomheffing vindt heffing plaats over de totale loonsom die de werkgever aan zijn werknemers betaalt. Hierdoor kunnen de administratieve lasten voor de werkgever aanzienlijk verminderen. En afhankelijk van de vormgeving kan ook een reductie van de uitvoeringskosten van de Belastingdienst en UWV worden bereikt. Een loonsomheffing vergt een ingrijpende systeemwijziging. De huidige loon- en premieheffingssysteem heeft zijn historie en redenen. Met het huidige stelsel van loonheffing, premies werknemersverzekeringen en inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet wordt een breed spectrum aan beleidsdoelen gediend. Gedacht kan worden aan het prikkelen van werkgevers, het creëren van een gelijk speelveld, het bedrijven van inkomenspolitiek, bevorderen van de arbeidsparticipatie, het stimuleren van bepaalde sectoren (onderwijs, zeevaart, speur- en ontwikkelingswerk). Een dergelijke majeure operatie is dan ook niet eenvoudig en vergt keuzes binnen bepaalde randvoorwaarden. Het kabinet zal vanuit de meest vergaande variant van een loonsomheffing verkennen welke vervolgstappen zijn te zetten.

De digitalisering geeft nieuwe mogelijkheden voor vereenvoudigingen in het **verkeer tussen de Belastingdienst en de belastingplichtige**. Informatiestromen kunnen worden "gedeformaliseerd". Daarbij kan worden uitgegaan van een gedeelde verantwoordelijkheid voor Belastingdienst en belastingplichtige.

Op dit moment gelden allerlei voorwaarden voor het aantekenen van bezwaar het verzoek om ambtshalve vermindering, de oplegging van de voorlopige aanslag en definitieve aanslag. Daarvoor gelden verschillende procedures en termijnen. En het meeste gaat nog op papier. Zeker waar de Belastingdienst beschikkingen en mededelingen naar de belastingplichtige stuurt. Een persoonlijke internetpagina kan dit een stuk makkelijker maken, zowel voor de Belastingdienst als voor de belastingplichtige. Daarop moet de belastingplichtige in één oogopslag kunnen zien wat de stand van zaken is. Mutaties moeten eenvoudiger kunnen worden doorgegeven en verwerkt in het systeem van de Belastingdienst. De Belastingdienst moet de aangifte kunnen regelen zonder dat er papier aan te pas komt. Binnen deze kabinetsperiode worden de eerste stappen richting een geleidelijke invoering van een persoonlijke internetpagina gezet.

Tegelijkertijd moet ervoor worden gewaakt dat de dienstverlening van de Belastingdienst niet wordt misbruikt. In dit kader worden onder andere de volgende maatregelen voorbereid: het gebruik van één bankrekeningnummer, in minder gevallen een Voorlopige Teruggaaf en een strengere controle van een nieuwe aanvrager. Voorts wordt het systeem van rentevergoedingen in het verkeer tussen Belastingdienst en belastingplichtige herzien om bankieren bij de staat te voorkomen.

Het bovenstaande geschetste toekomstbeeld zal leiden tot een herschikking binnen de belastingmiddelen. Daarbij staat één duidelijk uitgangspunt voorop, lastenneutraliteit. De voorstellen zullen leiden tot een andere manier van belasting heffen, waarbij lasten zullen worden verschoven. Ze leiden echter niet tot meer belastingheffing. Ook zullen er geen lasten worden verschoven tussen burgers en bedrijven. Hierna zal kort het budgettaire beeld van de Fiscale agenda worden geschetst. Daarbij wordt geen volledigheid nagestreefd. Dat is in dit stadium ook niet mogelijk. Er is namelijk sprake van een pakket van individuele maatregelen, waar een verschillend niveau van denken over bestaat. Over sommige maatregelen start de discussie. Bij andere zijn er al snel wetswijzigingen mogelijk. Het gaat erom dat er een gevoel wordt gegeven wat grofweg de budgettaire gevolgen zouden kunnen zijn, zodat daarmee de discussie met de

Kamer kan worden gevoerd over de toekomst van het Nederlandse belastingstelsel. Op basis van die discussie zal de Fiscale agenda verder worden uitgewerkt, waarbij er meer duidelijkheid zal komen over de precieze budgettaire gevolgen.

Voor burgers is de belangrijkste lastenschuif de toename van BTW in de belastingmix, via een uniform BTW-tarief van 19%. Hierdoor zal de BTW-opbrengst met € 9,2 miljard stijgen. Voor burgers komt er dan ongeveer € 7,4 miljard beschikbaar voor lastenverlichting elders. Dit kan gebruikt worden voor verlaging van de tarieven in de inkomstenbelasting, waarbij een klein deel (bijv. € 0,5 miljard) wordt gereserveerd voor groepen die moeilijk te bereiken zijn met verlaging van IB-tarieven (zoals AOW-gerechtigden en werkende alleenstaanden ouders op minimumloonniveau). Ook kan uit deze BTW-opbrengst een aantal kleine belastingen worden afgeschaft die neerslaan bij burgers, te weten de verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken en de leidingwaterbelasting (voor het burgerdeel). Afschaffing van deze belastingen kost ruim € 0,2 miljard. Er zal ook extra ruimte ontstaan voor tariefverlaging in de inkomstenbelasting als er gekozen wordt voor het afschaffen van een aantal grondslagversmalleren. Uiteindelijk lijkt via de BTW-uniformering en grondslagverbreding een tariefstructuur eerste, tweede/derde en vierde schijf van 30/40/50% binnen de mogelijkheden te liggen.

Van de lasten van het uniforme BTW-tarief slaat ongeveer € 0,8 miljard neer bij bedrijven⁹. Een andere maatregel in de sfeer van de indirecte belastingen is het stopzetten van de rode dieselregeling. Dit levert ruim € 0,25 miljard op. Deze opbrengst uit de indirecte belastingen kan worden gebruikt om de verpakkingenbelasting, de grondwaterbelasting, de leidingwaterbelasting (voor het bedrijvendeel) en de afvalstoffenbelasting af te schaffen. Dit kost ongeveer € 0,6 miljard. Het restant van de opbrengst kan worden gebruikt in de vormgeving van de winstbox. Bij de vormgeving van de winstbox zijn een 25-tal grondslagversmalleren betrokken met een budgettair beslag van ongeveer € 4 miljard. Via de voorstellen voor grondslagverbreding in de vennootschapsbelasting wordt een budgettaire opbrengst van € 1,6 miljard behaald. Door dit binnen de vennootschapsbelasting terug te sluizen kan een tarief van 22% worden bereikt.

Met dit pakket maatregelen wordt een grote vereenvoudigingswinst geboekt. Er zijn minder belastingsoorten en de grondslag wordt breder. Daarmee wordt het belastingstelsel begrijpelijker, transparanter. En het levert minder administratieve lasten op. Tegelijkertijd verminderen de uitvoeringskosten van de Belastingdienst. De belastingopbrengst wordt solider door de grondslagverbreding en schuif van directe belastingen naar de btw. Werken en ondernemen wordt lonender. En het stelsel wordt meer fraudebestendig.

In de volgende hoofdstukken worden de mogelijkheden voor een eenvoudiger, meer solide en fraudebestendig belastingstelsel nader uitgewerkt. Er wordt afgesloten met een hoofdstuk waarin wordt ingegaan op een aantal toezeggingen die zijn gedaan tijdens de behandeling van het Belastingplan.

⁹ Het restant van de opbrengst van het uniforme BTW-tarief (€ 1 miljard) zorgt voor hogere overheidsuitgaven en is dus niet beschikbaar voor lastenverlichting.

T.B.V. POLITIEKE VIERHOEK, D.D. 8 MAART 2011, AGENDAPUNT 1

Aan

de Minister
de Staatssecretaris

Directie Algemene Fiscale
Politiek

Inlichtingen

10.1.d

Datum

7 maart 2011

Notitienummer

AFP/2011/151

Rubriek

Algemene beleidsvraagstukken

Auteur

10.1.d

notitie

Fiscale agenda (Vierhoek 8/3 van 10:00-10:45)

Paraaf
de Minister

Paraaf
de Staatssecretaris

Via
de SG

Via
de D

10.1.d

Via
de DGBel

afu.

Medeparaaf
AEFP

10.1.d

Kopie aan

2x PA, IFZ, DB, DV, Cluster
Uitvoeringsbeleid, Cluster
Fiscaliteit

Bijlagen

1. Agenda politieke vierhoek 8/3
2. Concept-beleidsvisie + oplegger

Aanleiding

Op dinsdag 8 maart a.s. wordt de Fiscale agenda voor de eerste maal besproken in de politieke vierhoek. De Fiscale agenda is het enige inhoudelijke agendapunt. De agenda is bijgevoegd (bijlage 1).

Ter voorbereiding op die bespreking is de beleidsvisie ('Naar een eenvoudiger, meer solide en fraudebestendiger belastingstelsel') en een oplegger verspreid. De discussie in de politieke vierhoek vindt dan ook plaats aan de hand van die twee, in bijlage 2 opgenomen, documenten. Overigens zijn de achterliggende hoofdstukken ambtelijk al wel verspreid tussen de vierhoek departementen.

Voorafgaand aan de politieke vierhoek van 8 maart a.s. heeft op 3 maart jl. een voorbereidende ambtelijke vierhoek plaatsgevonden.

Doel

- Doordat alleen de beleidsvisie is geagendeerd, wordt gepoogd om tijdens deze politieke vierhoek voornamelijk enkel commitment te krijgen voor die algemene visie.
- Tijdens de bilateralen met de ministers Kamp (17/3) en Verhagen (ook 17/3) en de tweede politieke vierhoek (22/3) zullen de inhoudelijke hoofdstukken aan de orde komen.
- De lijn voor die inhoudelijke hoofdstukken is overigens neergelegd in het laatste gedeelte van de beleidsvisie.

Toelichting

Tijdens de ambtelijke vierhoek van 3 maart jl. bleek dat de ambtelijk AZ, EL&I en SZW allen de mening zijn toegedaan dat de inzet in de Fiscale agenda (te)